

jących z nimi organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości;

5) typ, ilość i rodzaj posiadanych budowli i urządzeń.

2. Przy naliczaniu liczby etatów, o których mowa w ust. 1, ustala się ponadto kryteria szczególne uwzględniające specyfikę potrzeb:

1) w zakładach karnych:

a) liczbę funkcjonariuszy niezbędnych dla zapewnienia realizacji zadań wynikających z celów wykonywania kary pozbawienia wolności,

b) realizowane systemy wykonywania kary pozbawienia wolności i programy oddziaływań wobec osób pozbawionych wolności,

c) typ, rodzaj oraz przeznaczenie zakładu karnego,

d) strukturę organizacyjną, w tym oddziały aresztu śledczego,

e) ilość podległych oddziałów zewnętrznych,

f) liczbę miejsc zakwaterowania dla osób pozbawionych wolności, zaludnienie oraz ruch osób pozbawionych wolności,

g) działające na terenie zakładu karnego: szkoły, szpitale, ambulatoria, apteki, gospodarstwa pomocnicze i przedsiębiorstwa przywieszne;

2) w aresztach śledczych:

a) liczbę miejsc zakwaterowania dla osób pozbawionych wolności, zaludnienie oraz ruch osób pozbawionych wolności,

b) strukturę organizacyjną, w tym oddziały zakładu karnego,

c) ilość podległych oddziałów zewnętrznych,

d) liczbę osób pozbawionych wolności przebywających w związku z czynnościami procesowymi,

e) działające na terenie aresztu śledczego: szkoły, szpitale, ambulatoria, apteki, gospodarstwa pomocnicze i przedsiębiorstwa przywieszne;

3) w ośrodkach szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej:

a) ilość i częstotliwość przeprowadzanych szkoleń funkcjonariuszy,

b) rodzaj organizowanych szkoleń specjalistycznych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

¹⁾ Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 sierpnia 1997 r. w sprawie zasad naliczeń etatowych w Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 105, poz. 667), zachowane w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).

2006

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 listopada 2003 r.

w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy

Na podstawie art. 117 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380 i Nr 166, poz. 1609) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostka organizacyjna Służby Więziennej, zwana dalej „jednostką organizacyjną”, w której funkcjonariusz Służby Więziennej, zwany dalej „funkcjona-

riuszem”, pełnił służbę bezpośrednio przed śmiercią, pokrywa następujące koszty pogrzebu funkcjonariusza w razie jego śmierci, która nastąpiła wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą:

1) przewóz zwłok funkcjonariusza do miejscowości, w której zmarły ma być pochowany;

2) obsługa ceremonii pogrzebowej;

- 3) zakup miejsca pochowania na cmentarzu;
- 4) zakup trumny albo urny;
- 5) wybudowanie nagrobka;
- 6) zakup wieńca i kwiatów;
- 7) ogłoszenie nekrologu w prasie.

§ 2. 1. Koszty pogrzebu, o których mowa w § 1 pkt 2—7, jednostka organizacyjna pokrywa do wysokości nie wyższej niż sześciokrotność przeciętnego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym datę pogrzebu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Niezależnie od wysokości kosztów pogrzebu, o których mowa w ust. 1, jednostka organizacyjna dodatkowo pokrywa koszty związane z przewozem zwłok do miejscowości, w której zmarły funkcjonariusz ma być pochowany.

§ 3. Ograniczenie wysokości kwoty wydatków na pokrycie kosztów pogrzebu, o którym mowa w § 2 ust. 1, nie obejmuje kosztów ogłoszenia nekrologu w prasie przez kierownictwo Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz zakupu wieńca lub kwiatów składanych w jego imieniu w czasie uroczystości pogrzebowych zmarłego funkcjonariusza, pokrywanych ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

§ 4. 1. Jeżeli rodzina funkcjonariusza, zmarłego wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą:

- 1) podjęła się zorganizowania pogrzebu we własnym zakresie, koszty pogrzebu funkcjonariusza podlegają zwrotowi do wysokości kwoty, o której mowa w § 2 ust. 1; przepis § 2 ust. 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) wybudowała nagrobek na własne zamówienie, koszty pogrzebu funkcjonariusza podlegają w tej części zwrotowi do wysokości różnicy między kwotą, o której mowa w § 2 ust. 1, a kwotą faktycznie wydatkowaną na pokrycie kosztów pogrzebu funkcjonariusza, zorganizowanego przez jednostkę organizacyjną.

2. Podstawę zwrotu kosztów pogrzebu funkcjonariusza, o których mowa w ust. 1, stanowią oryginały rachunków kosztów pogrzebu, poniesionych przez rodzinę zmarłego funkcjonariusza.

§ 5. 1. Zasiłek pogrzebowy z tytułu śmierci członka rodziny funkcjonariusza przysługuje w razie śmierci:

- 1) małżonka;
- 2) dzieci własnych lub małżonka oraz dzieci przysposobionych;
- 3) dzieci wychowywanych w ramach rodziny zastępczej;

- 4) dzieci przyjętych na wychowanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli rodzice nie żyją albo nie mogą im zapewnić utrzymania bądź zostali pozbawieni lub ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej;
- 5) rodziców funkcjonariusza lub jego małżonka, a także ich ojczyma, macochy lub osób ich przysposabiających;
- 6) osób, których opiekunem prawnym został ustanowiony funkcjonariusz lub jego małżonek.

2. Jeżeli w związku ze śmiercią członków rodziny, o których mowa w ust. 1 pkt 2—6, przysługuje również zasiłek pogrzebowy na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych lub innych przepisów szczególnych, funkcjonariusz pobiera w pierwszej kolejności zasiłek na podstawie tych przepisów, a jeżeli jest on niższy od zasiłku przysługującego na podstawie art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej — odpowiednie wyrównanie.

§ 6. W przypadku zbiegu uprawnień do zasiłku pogrzebowego w związku z pokryciem przez funkcjonariusza kosztów pogrzebu członka rodziny będącego również funkcjonariuszem, uprawnionemu przysługuje wyższy zasiłek, a jeżeli pobrał zasiłek niższy, odpowiednie wyrównanie.

§ 7. 1. Dokumentami wymaganymi do wypłaty zasiłku pogrzebowego z tytułu śmierci członka rodziny funkcjonariusza są:

- 1) jeżeli koszty pogrzebu pokrywa funkcjonariusz:
 - a) wyciąg z aktu zgonu członka rodziny, a w razie pogrzebu dziecka martwo urodzonego lub niezdolnego do życia — zaświadczenie stwierdzające, że dziecko urodziło się martwe lub niezdolne do życia,
 - b) oryginały rachunków obejmujących zasadnicze koszty pogrzebu, a w szczególności zakupu trumny lub miejsca pochowania na cmentarzu;
- 2) jeżeli koszty pogrzebu pokrywa inna osoba:
 - a) dokument, o którym mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) oryginały rachunków faktycznie poniesionych kosztów pogrzebu.

2. Dokumentami wymaganymi do wypłaty wyrównania zasiłku pogrzebowego są:

- 1) wyciąg z aktu zgonu;
- 2) oryginał dokumentu stwierdzającego wysokość niższego zasiłku pogrzebowego przyznanego funkcjonariuszowi z tytułu śmierci członka rodziny.

3. Jako dowód poniesionych przez funkcjonariusza kosztów pogrzebu członka rodziny uznaje się również wystawione na inną osobę oryginały rachunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, a w przypadku

ubiegania się o wyrównanie zasiłku — oryginał dokumentu stwierdzającego wysokość zasiłku pogrzebowego przyznanego innej osobie na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli osoba ta złoży na piśmie oświadczenie, że koszty pogrzebu zostały pokryte ze środków finansowych funkcjonariusza albo przez niego zwrócone. Oświadczenie nie jest wymagane, jeżeli

rachunki lub dokumenty wystawione zostały na małżonka funkcjonariusza.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

¹⁾ Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1997 r. w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza ze środków Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, w razie śmierci których funkcjonariuszowi przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 4, poz. 36), zachowane w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).

2007

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 listopada 2003 r.

w sprawie określenia przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz trybu postępowania w tych sprawach

Na podstawie art. 123 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380 i Nr 166, poz. 1609) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przełożonym właściwym do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, jest jego przełożony właściwy w sprawach osobowych, określony w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej.

§ 2. Z uposażenia funkcjonariusza za jego zgodą, wyrażoną na piśmie, mogą być dokonywane potrącenia z tytułu zobowiązań:

- 1) zapłaty odszkodowania, przewidzianych w przepisach o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) wobec pracowniczej kasy zapomogowo-pożyczkowej;
- 3) innych, wskazanych przez funkcjonariusza.

§ 3. 1. Potrąceń z uposażenia dokonuje się:

1) w związku z egzekucją należności:

- a) objętych sądowymi lub administracyjnymi tytułami wykonawczymi — na wezwanie komornika sądowego, organu egzekucyjnego właściwego do prowadzenia egzekucji administracyjnej lub wierzyciela uprawnionego do egzekwowania należności w trybie administracyjnym,
- b) z tytułu szkód wyrządzonych w mieniu Skarbu Państwa znajdującym się w dyspozycji jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi” — na pisemne wezwanie organu określonego w przepisach dotyczących podmiotów właściwych do ustalenia wysokości szkód, zawierania ugód oraz podejmowania innych decyzji dotyczących szkód wyrządzonych przez funkcjonariuszy,
- c) na podstawie odrębnych przepisów — na pisemne wezwanie właściwego organu lub wierzyciela, które określa dokładną kwotę podlegającą potrąceniu i powołuje odpowiedni przepis zobowiązujący do potrącenia;

2) w przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 2 i 3 — na podstawie zestawienia kwot podlegających potrąceniu, sporządzonego przez właściwy organ lub upoważnione osoby.